

S U M A R I

- * Qui sóc i per què escric Joaquim Carbó
- * Perfil de Joaquim Carbó Albert Jané
- * La crítica ha dit
- * Bibliografia
- * Textos Joaquim Carbó
- Dos contes: Balada de la carretera
Pastoral Del llibre
La calaixera dels contes
Casals. Barcelona, 1989
- Dos contes breus : Quan els líders fan justícia
Estretor de mires
Del recull Bonsais de paper
Cafè Central. Barcelona, 1990

* La casa sota la sorra (1966). Lluny dels superhomes que han popularitzat tantes obres del gènere -des d'un Sandokan a un James Bond, passant per Superman mateix-, Carbó va optar per la immaduresa de l'heroi, la inadaptació adolescent, la mala integració en la societat adulta pròpia d'una altra vena del gènere aventurer representada sobretot per L'illa del tresor. Com en aquest clàssic esplèndid, també Carbó descriu un viatge iniciàtic, viatge que durà el barceloní Pere Vidal al cor de l'Àfrica negra, però que on realment l'ha de menar és a la introspecció personal, base de la maduració a que tot adolescent aspira

Francesc Boada. AVUI, 25-VI-1986

* Els orangutans (1967). El lector que se adentre en las páginas de Els orangutans podrà comprovar que Carbó ha edificado un mundo reducido, pero apasionante, desde un estrato social casi inédito en la literatura catalana: el "hombre de barrio". El héroe de esta novela, que tiene bastante de picaresca, no se limita a ser un simple observador de este mundo. Como todo ser humano, parte de un sistema existencial que le permite justificar su actitud. Es un conservador, un violento conservador, dispuesto a conservar, paradójicamente, lo que no tiene. Su cinismo ante las situaciones de la vida son resultado de un proceso histórico en el que se encuentra inmersa una parte de las generaciones surgidas de la posguerra.

Joaquín Marco. DESTINO, 16-VII-1967

* Calidoscopi de l'aigua i del sol (1979) / En Felip Marlot (1979) / El país d'en Fullaraca (1979).

Joaquim Carbó, infatigable, ha publicat en poc temps tres novel·les, ben diferents, per a aquestes edats, tan difícilment uniformables, que van de la darrerria de l'ensenyament primari a la darrerria del secundari (...) Joaquim Carbó hi té la mà trencada i només un dels seus èxits, La casa sota la sorra, ja l'acredita com un expert a encertar, amb un català correcte i l'estil narratiu escaient als temes, els gustos d'aquestes bellugadisses i disputades edats. En aquestes tres novel·les els registres de l'autor van des de la ciència-ficció, amb un fons de filosofia, de política i d'ecologisme de Calidoscopi de l'aigua i del sol, fins a les historietes d'El país d'en Fullaraca, amb il·lustracions de J.M. Modorell, que passen fàcilment a guió per a "còmics", amb la reducció del text escrit a retolats i a bufaruts, passant per l'excel·lent creació humorística, per a bons paladars de joventut que afina prou, del detectiu de la sèrie de narracions En Felip Marlot, un personatge i un estil que, si ens fa record de Folch i Torres, en aquest any del centenari, també ens fa pensar en Chesterton.

Joan Triadú. AVUI, 30-III-1980

* La casa sota el mar (1989). Allunyat de l'anomenat "realisme crític", per a bé o per a mal, tan de moda, Carbó practica el gènere d'aventures tot participant, al meu entendre, de les influències de les novel·les de Juli Verne (20.000 llegües de viatge submarí...), de les aventures de Tintín i de les vertiginoses i frenètiques peripècies d'Indiana Jones. I el practica amb la saviesa del qui sap molt bé el que es fa perquè coneix perfectament a quina mena de públic es dirigeix La casa sota el mar. Amb ritme cinematogràfic i llenguatge no per senzill poc treballat o poc didàctic (cal destacar que hi recull moltíssimes frases fetes), és, naturalment, allò que se'n diu una "novel·la juvenil".

Montserrat Milian. EL TEMPS, 20-XI-1989

* L'honor de Fazel Madani (1991). Carbó, en aquesta obra, ja ho diu la dedicatòria a Salman Rushdie, ha volgut anar una mica més enllà en el tractament de la crítica al poder, que sempre d'una manera o altra és present als seus llibres. I l'ha volguda canalitzar i fer ben visible a través d'aquesta amistat ingènua que s'embruta fatalment per la intromissió del poder corrupte alçat en nom de la tradició i d'uns valors religiosos.

Tracta també amb agilitat el procés psicològic de Fazel -l'objecte manipulats pel poder- que passa del joc entre amics a la lucidesa de saber-se finalment utilitzat pels dos cantons en pugna. Novel·la, per tant, d'iniciació, no ja a l'amor, a l'adolescència etc. -temes molt tractats en la narrativa juvenil- sinó al cos social i a la relació amb el poder.

Es destaca en la novel·la la contemporaneïtat, en quant els fets són simultanis a la violència desfermada al Golf Pèrsic i Saddam Hussein sembla que posarà en perill l'autoritat de Hamid.

Guadalupe Ortiz de Landázuri. REVISTA DE CATALUNYA, IX-1991

* L'altre barri (1991). El llibre, narrat en primera persona, captiva el lector des de les primeres ratlles. El protagonista és un encantador i divertidíssim poca-vergonya, que explica les seves vivències en una llengua rica i plena de col·loquialismes i girs que faran xafar de riure qualsevol. Carbó posa la seva facilitat narrativa al servei d'una troca rocambolesca i intrigant, alhora que dóna una veritable lliçó d'història local a través del personatge del jaio-enciclopèdia.

Pau Joan Hernández, DIARI DE BARCELONA, 6-XII-1991

* Interfase amb mosca (1991). Como en tantas ocasiones paralelas, lo primero que hay que senyalar es que la novela Interfase amb mosca, aunque esté bien ubicada donde editorialmente lo está, admitiría su inclusión en cualquier colección de novela "normal". A fin de cuentas, es bien sabido, sólo hay novelas normales, es decir, buenas, regulares o malas, y, en este caso, se trata de

una novela excelente, que aprovecha el auge y la moda de la informática, pero los supera; que se vale del mítico nombre de Lovecraft, pero lo integra perfectamente e intencionadamente en toda la narración, y que da rienda suelta a la imaginación, con saber y arte. (...) Esta mosca apellidada Lovecraft -"la mosca vironera que, al llarg d'una temporada va canviar la meva vida d'una manera malaltissa", según el protagonista- es, en principio, una arriesgada creación de Joaquim Carbó, pero, en este caso, el riesgo ha tenido su recompensa: lo es, ciertamente Interfase amb mosca, una de sus mejores novelas.

Josep Faulí, LA VANGUARDIA, 27-IX-1991

B I B L I O G R A F I A

NOVEL·LES PER A NOIS I NOIES

- La casa sota la sorra. Estela, 1966/ Laia, 1973/ Columna, 1990
- La colla dels deu. La Galera. Barcelona, 1969
- I tu, què hi fas aquí ?. La Galera. Barcelona, 1970
- El zoo a casa. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1975
- Els gossos salvatges. Grup Promotor, 1977 / La Galera, 1983
- L'home de Munich. La Galera. Barcelona, 1977
- En Felip Marlot. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1979
- Calidoscopi de l'aigua i del sol. Grup Promotor, 1979 / La Magrana, 1984
- El país d'en Fullaraca. Laia, 1979 / Columna, 1990
- La màgia del temps. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1980
- Els brixots de Kibor. Laia, 1981 / Columna, 1990
- La casa sobre el gel. Laia, 1982 / Columna, 1990

- Un altre Felip Marlot, si us plau. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1983
- Operació borinot. La Magrana. Barcelona, 1983
- En Miquel sobre l'asfalt. La Galera, Barcelona, 1986
- L'orella del poble. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1987
- Corre, Isabel, corre !. La Galera. Barcelona, 1989
- El solar de les rates. Pirene. Barcelona, 1989
- La casa sota el mar. Laia, 1989 / Columna, 1991
- El vol del colom. Columna. Barcelona, 1989
- La ciclista Caterina. Cruïlla. Barcelona, 1990
- L'honor de Fazel Madani. Columna. Barcelona, 1991
- Interfase amb mosca. Barcanova. Barcelona, 1991
- La casa sota la lona. Columna. Barcelona, 1992
- El rock d'en Felip Marlot. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1992
- La Serafina té gana. Cruïlla. Barcelona, 1992

CONTES PER A NOIS I NOIES

- El llop i el caçador. La Galera. Barcelona, 1979
- L'ocell meravellós. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1981
- La Laieta i el jardimòbil. La Galera. Barcelona, 1982
- Un xicot de sort. Pòrtic. Barcelona, 1983
- El dia que en Cecili es va perdre. Cruïlla. Barcelona, 1985
- La Roser veraç. Cruïlla. Barcelona, 1985
- Les dues cares de l'atur. L'Atzar. Barcelona, 1986
- La calaixera dels contes. Casals. Barcelona, 1989

- El país de les cabres. Cruïlla. Barcelona, 1992
- Dues cares té el jardí. Edelvives. Barcelona, 1992

NARRATIVA PER A TOTHOM

- La sortida i l'entrada. Albertí Editor. Barcelona, 1962
- Les arrels. Editorial Moll. Palma de Mallorca, 1963
- Solucions provisionals. Selecta. Barcelona, 1965
- Un altre tròpic. Edició de la Penya Santamaria. Barcelona, 1965
- Els orangutans. Nova Terra, 1967 / La Llar del Llibre, 1980
- L'escapada. Alfaguara. Barcelona, 1967
- Amb una precisió fantàstica. Editorial Moll. Palma de Mallorca, 1969
- El carreró contra Cossima. Editorial Cadí. Barcelona, 1969
- El setè filtre. Editorial Galba. Barcelona, 1980
- S'ha acabat el bròquil!. Tres i Quatre. València, 1987
- L'altre barri. Editorial Columna. Barcelona, 1991

TEATRE I DIVERSOS

- Les armes de Bagatel.la. La Galera. Barcelona, 1974
- El jardí de Flaira-nas. La Galera. Barcelona, 1975
- L'home dels nassos. La Galera. Barcelona, 1977
- Homes i camins. La Galera. Barcelona, 1977
- Som qui som (Els Països Catalans i la seva gent). La Galera. Barcelona, 1980.
- L'arbre de les fonts (en col.laboració amb Ramon Besora i Josep Albanell). Barcanova. Barcelona, 1983

"L'escriptor del mes" - Suplement mensual de

"CRONICA D'ENSENYAMENT"

és una publicació conjunta dels Departaments d'Ensenyament i de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Editors: Antoni Gelonch i Viladegut
Oriol Pi de Cabanyes

Directors: Isidor Cònsul
Esteve Miralles

Col.laboradors d'aquest número: Joaquim Carbó
Albert Jané

Coordinació: Marta Montserrat

Fotografia de coberta
Disseny
Realització: Art-Co/ 2000, SL
Trafalgar, 4, 11è B i C
08010 Barcelona

Impressió: Agpograf
Dipòsit Legal: